

També comptarem un any més amb l'animada programació especial d'Alpicat Ràdio i com a novetat, un sorteig de bicicletes tot terreny i un servei de ludoteca gratuït.

Us hi esperem!

Anselm Botan
Director de Fira Ecojardí

Consumisme

Tot just hem tancat les portes del Nadal, de les rebaixes i del mes blanc.

Arriba la primavera amb noves despeses, roba de temporada, sortides... i ens trobem que la nostra economia trontolla perillosament.

No hauríem de deixar que el consumisme ens consumeixi les butxaques, i més quan estem en un moment en què per tot arreu sentim gent que es queixa de la pujada de les hipoteques, de la llet, del pa, de la carn.... de tot.

Moltes persones ja hem adoptat el costum de fer llistats de les coses que realment són imprescindibles, però gairebé sempre acabem caient en el fet de comprar alguna cosa que no necessitem.

Malgrat saber que no podem desempallegar-nos, fàcilment, de tot aquest consumisme que ens envolta, sí podem fer prevaler el nostre criteri per sobre de la publicitat ferotge i enganyosa que ens crivella constantment com una arma de repetició.

Ningú millor que nosaltres per conèixer les nostres necessitats i il·lusions i les d'aquells que ens envolten.

Per fomentar un consum més responsable, hem d'evitar les compres innecessàries i cercar aquells productes que tenen en compte la justícia social, l'ètica, la solidaritat i la protecció del medi ambient.

I finalment, no oblidem l'important que és potenciar les nostres habilitats artístiques a l'hora de fer un present, i que el millor regal de tots és el nostre temps, val molt més que no pas els diners.

Anna Gairí

Visiteu la web d'Alpicat:
<http://www.alpicat.cat>

Onze de setembre...

Celebració de l'11 de setembre 2007 a una escola mexicana de Guadalajara

Un dia a Mèxic vaig rebre un e-mail de la Clara Gilart que deia:

"Aquest dimarts 11 de setembre és el Dia de Catalunya, i aquí a Espanya es celebra posant una bandera catalana a la finestra de cada casa. O sigui que posa una bandera catalana al teu balcó de Mèxic i si no en tens, compra-la. O si no, almenys recordat de nosaltres, els catalans".

Després li vaig contestar que el 16 de setembre era el Dia de la Independència de Mèxic, i que també posés una bandera mexicana a la seva finestra.

El dilluns 10 de setembre vaig arribar a la meva escola, HYCIG, i vaig explicar als meus companys que el dia següent seria el Dia de Catalunya. A un amic, l'Àngel Aliseda (guanyador del Concurs Internacional de Geografia), se li va ocórrer una genial idea. Tot va començar així:

Jo li vaig preguntar que si sabia com era la bandera catalana, i la meva sorpresa va ser quan ell em va contestar que sí. Després em va dir que per celebrar-ho, ell podria anar el dia següent amb una samarreta groga i jo anar amb una samarreta de color vermell, per així poder formar la bandera catalana.

Alejandro Ibarra, Héctor Vigón, Beatriz, Pedro Lomelí, Juliana Orea, Joaquín, Àngel Aliseda, Brianda Schtulmann, Elisa Sandoval, Andrea Ramos, Georgina González, Gabriela
Fotografia: Fernanda Araiza

Vam començar a dir-ho a més gent, a amics nostres. Tots sols ens vam organitzar pel dia següent fer ratlles grogues i vermelles, i després fer-nos tots junts una foto formant la bandera catalana.

Al dia següent, 11 de Setembre, tal com s'havia quedat, cadascun de nosaltres portava una samarreta o bé vermella o bé groga. Quan ens col·locàvem per fer la foto, una noia es va posar al mig de nosaltres tota doblegada per fer la forma de la lletra "C" de Catalunya.

Al final, vam passar de ser només dues persones a ser unes dotze les que vam sortir a la foto. I va ser així que al HYCIG (Instituto de Humanidades y Ciencias de Guadalajara, Mèxic) es va celebrar l'11 de Setembre.

**Escrit per l'Elisa Sandoval Serés
17 anys
Guadalajara, Jal. (Mèxic)
Setembre 2007**

Agustí Serés Justo "in memoriam" 1925-2007

No relacionaré la seva vida de treball i els serveis a la comunitat d'Alpicat, que va finalitzar amb il·lusió en els darrers dies de la seva vida amb la creació d'un Museu de l'Oli i de l'Agricultura.

Durant més de cinquanta anys va acompanyar la història d'Alpicat, on va néixer, hi va viure i hi va morir.

Ara, amb la seva absència, nosaltres seguim sentint-nos-hi més propers que mai.

El primer sentiment dels seus familiars és, una vegada més, de gratitud a qui seguí el curs de la seva malaltia i va acompanyar la família, amb una actitud de proximitat i de preocupació per un malalt que recorria el camí de la vida cap a una fi que la ciència no podia desviar.

Va treballar incansablement, procurant que qui col·laborava en les labors de la seva indústria i l'agricultura rebés el respecte a la dignitat de la persona. Va deixar un testimoniatge de creativitat i esforç d'una vida de treball amb el Museu de l'Oli i de l'Agricultura, que va inaugurar a Alpicat en les últimes setmanes de la seva malalta vida.

El seu matrimoni va ser exemple i testimoniatge de la indissoluble unió de vida i d'amor, i obert a la família amb els seus fills.

En la seva relació amb el seu proïme, va procurar contribuir a difondre la pau i apartar la

violència de les seves actituds, va derrocar barreres d'hostilitat i va consolidar vincles d'amistat.

Havia manifestat, en el seu llit de mort, que hi ha una arrel d'esperança i harmonia en cada ésser humà, i que el compliment de la llei moral és font de profunda pau de la consciència. Va conèixer la seva malaltia i que estava cridat a confrontar-se amb l'enigma de la mort.

Va morir com un bon cristià que haurà seguit en el camí de la història de qui, abans que ell, en la seva família, ha rendit fidelitat amorosa al Déu creador i confia en la seva misericòrdia, en el personal judici que espera a la seva ànima.

Va participar en grups i entitats, sensible al diàleg que intenta superar tota forma de conflicte i de tensió.

El seu ideari, la seva actitud, davant els problemes més significatius del nostre temps era que la solidaritat i decisions valentes podien solucionar-se amb un compromís infrangible associat als valors de llibertat, integritat, i amb un consens per a desenvolupar una acció unificada per a afrontar totes les qüestions.

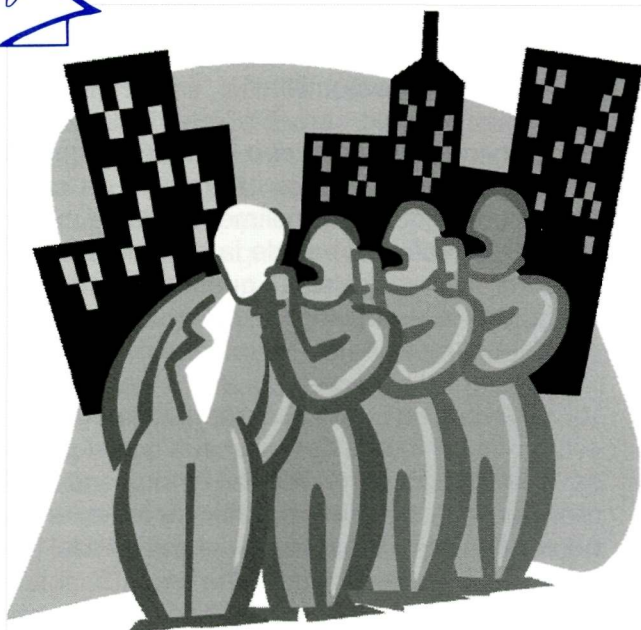
Descansi en pau.

*La seva germana
Maria Ignasia Serés Justo*

Agustí Serés el dia de la inauguració del Molí de l'Oli

Voluntariat per la llengua

L'any 2003 la Generalitat de Catalunya va engegar el programa *Voluntariat per la llengua* com un recurs més per facilitar l'aprenentatge i la pràctica oral de la llengua catalana als alumnes dels cursos de català per a adults del Consorci per a la Normalització Lingüística. El programa s'havia experimentat prèviament al Centre de Normalització Lingüística de Cornellà i tenia com a precedent immediat el voluntariat lingüístic universitari, que té com a objectiu facilitar l'acolliment dels estudiants no catalanoparlants a les universitats.

La implantació i el desenvolupament del programa *Voluntariat per la llengua* durant aquests anys l'ha consolidat no només com un gran instrument de suport al procés d'aprenentatge de la llengua sinó també com una eina de foment de l'ús social del català. D'una banda, els catalanoparlants s'adonen que no han de canviar necessàriament de llengua quan s'adrecen a una persona desconeguda o estrangera; de l'altra, posa de manifest valors positius associats a l'aprenentatge i l'ús del català relacionats amb el coneixement mutu de persones que conviuen en el mateix territori.

L'objectiu del programa és facilitar a les persones que tenen coneixements bàsics de català i es volen llançar a parlar-lo que el puguin practicar en un context real i relaxat. Les persones voluntàries, que parlen habitualment català, destinen una part del seu temps a conversar amb persones interessades a agafar fluïdesa, perdre la vergonya i poder parlar el català d'una manera natural.

El mínim compromís que es demana és una participació de 10 hores: 1 hora a la setmana durant 10 setmanes.

Poden formar part del Voluntariat totes les persones majors d'edat que parlin català habitualment. Només es demana que disposin d'una hora a la setmana per conversar en català amb la persona assignada, per tal que aquesta pugui practicar-lo d'una manera distesa tot parlant de temes quotidians.

Ben aviat s'iniciarà el programa a Alpicat amb l'alumnat del curs bàsic de llengua catalana que, amb la col·laboració i el suport de l'Ajuntament, durà a terme el Consorci per a la Normalització Lingüística.

Us animem, doncs, a participar d'aquesta iniciativa.

Antoni Daurell Oliva
Tècnic responsable del Servei Comarcal
de Català del Segrià
Centre de Normalització Lingüística de
Lleida
Consorci per a la Normalització
Lingüística
Tel. 973 230 686
segria@cpnl.cat
<http://www.cpnl.cat>

